MŪSŲ PASTOGĖ

XLVI Metai Australian Lithuanian Weekly Registered by Australia Post publication NO NBH 0698 Kaina – Price $1. 25.4.1994 Nr. 16 (2370)

LIETUVA – ŽINIOS IR KOMENTARAI

GYVENTOJŲ NUOMONĖ

Kovo pradžioje Lietuvos Radijo ir TV sociologinių tyrimų skyrius atliko visuomenės nuomonės apklausą. Nelabai suprantant kaip tie „reitingai" ir procentai skaičiuojami, sunku daryti išvadas, o ir atsakymai į 9 patiektus klausimus irgi yra savotiškai prieštaringi. Į klausimą dėl nuomonės apie politines jėgas (procentais) palankiai pasisakė už LDDP 19.9% ir už Socialdemokratus 10.1% apklaustųjų – viso – 30%. Palankią nuomonę apie pagrindines opozicijos jėgas – Krikščionis demokratus, Sąjūdį, Tėvynės sąjungą, Politinių kalinių ir tremtinių sąjungą, Tautininkus ir Lietuvos piliečių chartiją turėjo 68.6 %. Visa bėda, kad sudėjus visus procentus, skirtus 16-kai politinių jėgų, gaunasi 177.1%. Tie patys apklausti asmenys turėjo ir nepalankią nuomonę, kurios suma yra 292.5%. Tokios rūšies apklausinėjimą mes vadintume „kūrybiniu". Atsakant už ką tie žmonės balsuotų, LDDP ir Socialdemokratai kartu surinko 19.9 %, o tos pačios opozicijos jėgos 33.5%. Visoms 16 politinių jėgų duoti balsai sudaro 76.5%.

22-jų lietuvos politikų „reitinge", kuris yra nuo +100 iki -100, pirmauja V. Adamkus. A. Brazauskas turi 4-tą vietą, S. Lozoraitis 5-tą, V. Landsbergis 17-tą. Tų pačių politikų procentiniame palankiame vertinime pirmauja A. Brazauskas, V. Adamkus yra 3-čias, S. Lozoraitis 4-tas, V. Landsbergis 11-tas. Visus procentus sudėjus gaunasi 481%. Tačiau jeigu Seimo rinkimai vyktų šiuo metu, už V. Adamkų balsuotų 16.2%, A. Brazauską 14.4%, S. Lozoraitį 13.8%, V. Landsbergį 12.6%, Č. Juršėną ir A. Šleževičių po 5.5%, K. Bobelį 5.1 %. Visų išdalintų procentų suma yra 158.1. Ar kai kurie ketina balsuoti kelis kartus? Apskritai Lietuvos valdžia yra patenkinti tiktai 8.4%. Yra ir daugiau kurijozinių duomenų, kurie duoda galimybes daryti įvairiausias analizes. Viena išvada, tačiau, yra akivaizdi – populiarumo viršūnėje esantieji užsienyje gyvenantys V. Adamkus ir S. Lozoraitis yra asmenys nedalyvaujantys Lietuvos politiniame gyvenime ir nesantys už ką nors atsakingi – nei praeityje, nei dabar.

RINKIMAI

Tėvynės sąjunga (Lietuvos konservatoriai) pabrėžia, kad jų principai yra šeima, sąžiningai įgyta nuosavybė, Tėvynė, kad dabar ypač reikia sutvarkyti ūkį, pažaboti korupciją ir įveikti netvarką. Seimo konservatorių frakcijos seniūnas A. Kubilius pranešė, kad Konservatorių partija aktyviai rengiasi savaivaldybių ir neeiliniams Seimo rinkimams. A. Kubiliaus pranešime sakoma, kad dėl neeilinių Seimo rinkimų gali būti reikalingas referendumas, jeigu dabartinė valdžia nesupras, kad reikia pasitraukti. Pasiruošimas rinkimams, pasak. A. Kubiliaus, bus pastiprintas teoriškai: vyks seminarai, spaudai ir visuomenei bus išsamiai aiškinamos naujos programos.

Anksčiau minėto apklausinėjimo paskutiniuoju klausimu klausta, ar reikalingi šiuo metu nauji rinkimai. Kad Seimo rinkimai yra reikalingi pasisakė 26.5%, kad nereikalingi 44.3% ir „sunku pasakyti" pareiškė 29%.

Gegužės 15 d. trečią kartą vyks papildomi rinkimai Kaišiadorių apygardoje. Pirmuosiuose dviejuose rinkimuose daugiausia balsų gavęs Konservatorių partijos kandidatas L. Sabutis nebuvo išrinktas, nes rinkimuose balsavo mažiau kaip pusė registruotų balsuotojų.

Balandžio 14 d. valstybinė rinkiminė komisija netikėtai neįregistravo jo kandidatūros. Priežastimi pažymėti formalumų pažeidimai. Atrodo, kad rinkėjams gali tekti rinkti vieną Seimo atstovą iš vieno kandidato „sąrašo". Kandidatu taikosi būti privatus asmuo, Albinas Visockas, Vilniaus kepyklos darbininkas, naujosios Socialistų partijos pirmininkas. Taip, kaip senais, gerais laikais...

BALTIJOS PAJŪRYJE

Ant marių krantelio visada būdavo įdomu. Nuo to krantelio prasideda ir mūsų siena su Rusija, tai yra, su Karaliaučiaus sritimi. R. Valatka, rašydamas „Lietuvos ryte" kelia klausimą, kad valdžia nenori, kad Lietuva būtų valstybė. Tarp įvairių priekaištų jis rašo:

Kaip žinoma, pastaruoju metu Rusijai pavyko įtikinti Lietuvos Vyriausybę, kad Kaliningrado srities gyventojai mėnesį be vizos galėtų lankytis Lietuvoje. Ko siekė Rusija?

Tuos Lietuvos ministrus ir derybininkus, kurie su tuo nesutiko, geriausiu atveju galima pavadinti naiviais ir neinformuotais, nes, pavyzdžiui, vien Klaipėdoje dabar gyvena apie trisdešimt Rusijos karininkų ir praporščikų, kurie tarnauja ... Rusijos pasienio kariuomenėje...ir saugo Rusijos sieną ties Tilže arba Nida!

Kiekvieną savaitę jie laisvai pereina Lietuvos ir Rusijos sieną, nors visi žino, kad Rusijos pasienio kariuomenė priklauso šios šalies žvalgybos žinybai. Tarp tų trisdešimties Rusijos kariškių esama ir tikrų žvalgybininkų. Vienas majoras, kuris anksčiau buvo SSRS Nidos pasienio posto viršininkas, dabar saugo Rusijos sieną su Lietuva, tačiau gyvena Klaipėdoje ir dažnai lankosi Nidos restoranuose.

Buvę tarnybos draugai SSRS KGB pasienio kariuomenėje, tik dabar pasiskirstę į Lietuvos ir Rusijos pasienio tarnybas, neretai gurkšnoja alų Nidos kavinėse, prisimindami bendros tarnybos laikus. Šnipinėjimui tokios pat idealios sąlygos kaip vokiečių žvalgybai Antrojo pasaulinio karo metu Šveicarijoje: Lietuvos specialiosios tarnybos tai žino, tačiau Vilnius kol kas nenurodė sulaikyti net svetimos valstybės legalių žvalgybos karininkų, gyvenančių Lietuvoje. Ar galima teigti, jog visi rusų kariai išvesti iš Lietuvos?

Seime konservatorių partija siūlė

Nukelta į 2 psl.

Pompeo Batoni (1708-1787). Galleria Borghese.
MOTINA SU KŪDIKIU

AMŽINAJAI MOTINAI

Bronius Žalys

Amžinoji Motina –
tai tu manosios kilties,
mano žemės vaikų motina,
mano motina,
ir be tavęs
būtų tuščia ši žemė,
kaip dinozaurų eros ūkanotą rytą – –

Tai tu, kaip saulė,
genčiai švietei savajai
paleolito amžių prietemose –
naktų vėsoj budėdama
ugnelę kurstei,
ateities kartų gyvybes saugojai – –

... Žemynos išmintį išmeldusi
tu savo šeimai pirmą grūdą nokinai,
kad ji nuo alkio,
kaip tas žvėris laukinis nekentėtų.

Senųjų amžių priešaušriuos,
kai geltonplaukės aisčių giminės
– tavieji sūnūs, dukros mėlynakės –
pasklido Nemuno, Narevo, Vyslos,
gintarinės Baltijos krantuos,
skaitei kiekvieną jųjų žingsnį,
drebėjai dėl kiekvieno jų likimo,
nes jie tau buvo brangesni
ir už gyvybę tavo – –

Atleisk man, Motina!
– už mano tau nedėkingumą
ir leiski nors šiandien išreikšti
pagarbą ir padėką
– už gyvybę man duotą,
– už tavo meilę,
– už tavo rūpestį manim,
– už tūkstančius naktų,
kurias nemigusi praleidai,
kad aš gyvenčiau,
kad tauta tavoji gyventų!

LIETUVA – ŽINIOS IR KOMENTARAI

Atkelta iš 1-mo psl.

sudaryti kontrolės komisiją naftos terminalo statybai, kurios būtinumas buvo argumentuojamas tuo, kad terminalo statybos ir projektavimo darbai yra vilkinami. LDDP balsais šis pasiūlymas atmestas.

KITOS ŽINIOS

☛ Lietuvos ambasadorius Lenkijai Darius Junevičius kreipėsi į prezidentą A. Brazauską prašydamas būti atleistu iš savo pareigų. Ambasadorius D. Junevičius pareiškė, kad, Lietuvos santykiams su Lenkija esant labai svarbiems, jis negauna jokių duomenų iš Lietuvos užsienio reikalų ministerijos ir netgi į vasario mėnesį darytus prašymus iš Vilniaus dar nėra atsakyta.

☛ LDDP būstinėje naujai įkurta Socialistų partija (žiūr. pereitą Lietuvos įvykių kroniką M. Pastogėje), populiarinanti marksizmo tiesas, tvirtina, kad nėra buvusios komunistų partijos idėjų tęsėja. Kitaip mano dešinieji, kurie paragino vyraiusybę prieš registruojant šią partiją ištirti jos ryšius su nelegaliai veikusiais komunistais. Pasak opozicijos, yra didelė galimybė, kad naujoji partija yra kompartijos veiklos tęsėja bei svetimos valstybės ardomųjų užduočių slapta vykdytoja.

PRANEŠIMAS SKAITYTOJAMS

Yra nusiskundimų, kad „Mūsų pastogė“ paskutiniu laiku gaunama pavėluotai.

Pranešame skaitytojams, kad laikraštis atsiimamas iš spaustuvės kiekvieną ketvirtadienį ir pristatomas į Bankstown paštą kiekvieną penktadienį.

Šiais metais išimtis buvo tik „Mūsų pastogės“ Nr. 13 (1994.4.4), kuris iš spaustuvės buvo atsiimtas kovo 31 d. (ketvirtadienį) ir esant švenčių laikui (Didysis Penktadienis ir Velykų Pirmadienis), į paštą buvo pristatytas balandžio 5 d. (antradienį).

Pavėluoto laikraščio gavimo reikalu prašome mielus skaitytojus teirautis vietinėse pašto įstaigose.

REDAKCIJA

☛ Gegužės mėnesį Vilniaus – Kauno maršrutu pradės važinėti greitasis elektrinis traukinys. Kelionės trukmė bus 1 val. 15 min. Kelionė yra vadinama „reisu“, karo laivynas, tame pačiame laikraštyje yra „flotilė“ (kodėl ne „armada“...) ir taip pat rašoma apie populiarias melodijas „topuose“ (TOP 20). Ten pat aiškinama, kad dažniausiai grojamų naujų kūrinių sąrašas vadinamas playlistu arba grojaraščiu. Valio gražiajai Lietuvos lietuvių kalbai!

***Gabrielius Žemkalnis*, 1994.4.16**
Žinių šaltiniai: „Lietuvos rytas“, „Lietuvos aidas“, BNS, RFE.

TRUMPAI IŠ VISUR

◆ Pagal naują kanonų teisės paragrafų interpretaciją, Vatikanas atšaukė 1970 metais įvestą draudimą mergaitėms patarnauti kunigams per mišias prie altoriaus.

◆ Serbai bando jėga atsiimti sunkiuosius ginklus, vasario mėnesį perduotus Jungtinių Tautų žiniai Sarajevo srityje, kad būtų išvengta NATO orinių puolimų. Bosnijos serbai suėmė 15 kanadiečių sargybinių ir 3 stebėtojus Sarajevo srityje, o bendrai Bosnijoje suimti ar sulaikyti ant kelių daugiau kaip 200 Jungtinių Tautų personalo. Dalis suimtųjų po derybų paleisti, kiti laikomi įkaitais.

◆ Serbams apšaudžius Goražde's miesto ligoninę ir sužeidus ligonių, du Jungtinių Tautų lėktuvai siųsti prieš šaudžiusius tankus. Puolimas nepasisekė, serbams raketa numušus vieną iš lėktuvų. Bosnijos serbų lyderiui dr. Karadzic pasirašius paliaubas ir serbų kariuomenės vadui gen. Ratko Mladic užtikrinant, kad jo daliniai neapšaudo Goražde's, Bosnijos serbų tankai pralaužė musulmonų linijas ir įsiveržė į Goražde, Jungtinėms Tautoms esant bejėgėms apsaugoti 60,000 musulmonų miesto gyventojų.

◆ Jungtinės Tautos pareiškė, kad yra bejėgės sustabdyti besitęsiančias žudynes Ruandos sostinėje Kigali. Kariuomenė žudo civilius, kurie taip pat kovoja tarpusavyje. Belgija nori evakuoti iš Ruandoje esančius 2,000 belgų karių, „Jungtinių Tautų taikos priežiūros dalinius“.

◆ Tebesitęsia derybos tarp Rusijos ir Ukrainos dėl Juodosios jūros karo laivyno ir bazių. Derybas sunkina nuolatiniai tarpusavio incidentai. Balandžio 11 d. ukrainiečių smogiamasis dalinys užėmė vieną iš rusų karinių bazių Odesos uoste, savo kariuomenės reikalams. Operacijos metu suimti trys rusų jūrų karininkai. Pora dienų prieš tai rusų laivyno jūreiviai išvogė ukrainiečių tyrimų laivą „Čeleken“ ir nuplukdė jį iš Odesos į rusų laivyno bazę Sevastopolyje.

◆ Balandžio 12 d. į rytus nuo Falklandų salų britų karinio transporto laivo įgula išgelbėjo iš sužalotos jachtos australų jūreivę Annelise Guy, bandžiusią solo apiplaukti pasaulį, laikantis arčiau Antarktikos žemyno. Vasario mėnesį didžiulei audrai netoli Ugnies žemės apvertus ir vėl atstačius 11 metrų jachtą "Wildflower", ponia Guy buriavo septynias savaites, netekusi radijo, automatiškų vairavimo įrengimų, beveik praradusi viltį išsigelbėti.

◆ Balandžio 14 d. tragiško nesusipratimo išdavoje du amerikiečių naikintuvai raketomis pašovė ir sunaikino du savo malūnsparnius, skridusius virš šiaurinio Irako draudžiamos zonos. Malūnsparnių įgulai neįsijungus automatinių atpažinimo signalizatorių, ji straigtasparniai buvo palaikyti Irako malūnsparniais, skrendančiais pultis Juntinių Tautų saugojamų kurdų. Žuvo visi skridę 24 Jungtinių Tautų pareigūnai, jų tarpe, be amerikiečių, ir britų, prancūzų bei turkų karininkai.

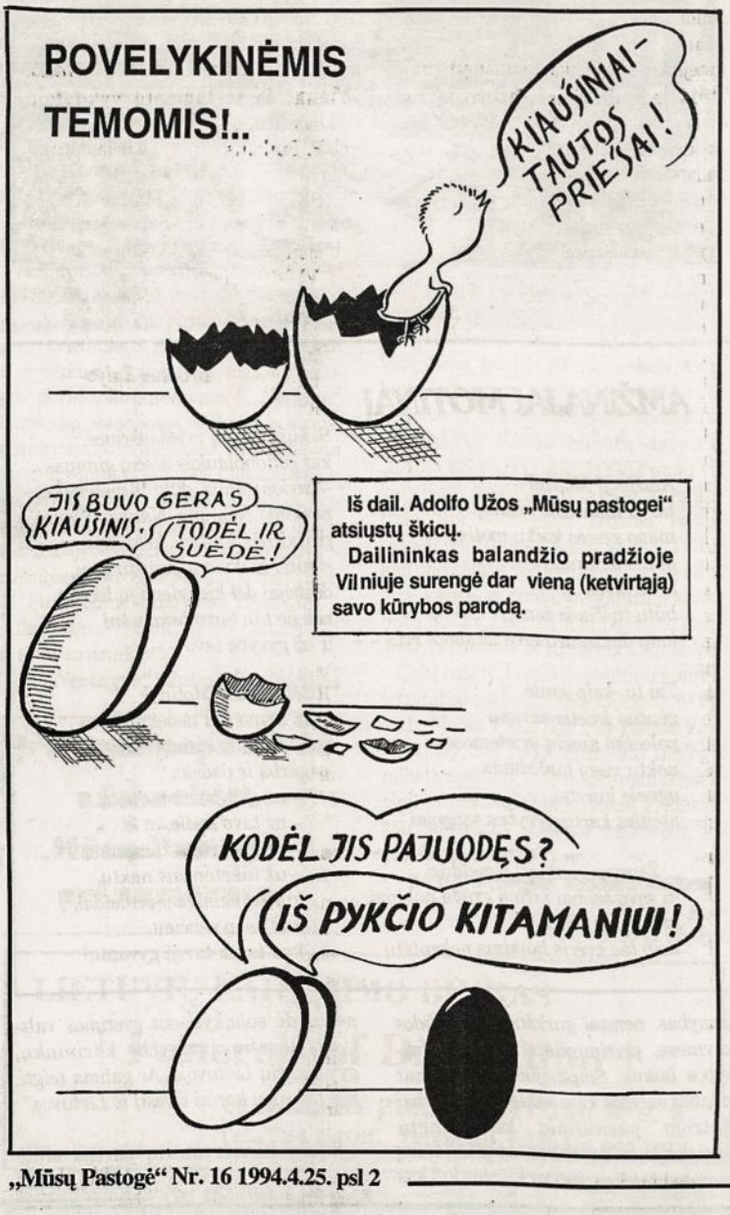

Iš dail. Adolfo Užos „Mūsų pastogei“ atsiųstų škicų.

Dailininkas balandžio pradžioje Vilniuje surengė dar vieną (ketvirtąją) savo kūrybos parodą.

„Kodėl taip atsitiko?“

Balandžio 10 d. Sydnėjaus lietuvių klube dr. Vytautas Doniela, dažnai lankęsis ir dirbęs Lietuvoje, davė pranešimą „Lietuva šiandien – kodėl taip atsitiko?“

Įžangoje dr. Doniela pabrėžė, kad struktūriškai Lietuva neišsiskiria iš kitų buvusio komunistinio bloko šalių, kur tebevyksta įtampa ar net zigzaginė kova tarp reformistų ir „buvusiųjų“. Atgimimo laikotarpio mitingų entuziazmas užslėpė faktą, kad ko gero apie trečdalį Lietuvos gyventojų prie sovietinės santvarkos buvo pripratę ir ją aktyviai rėmė. Jie, aišku, reformoms priešinosi. Kita tautos dalis, galbūt irgi trečdalis, komunizmo nemėgo iš širdies gilumos ir todėl buvo tikrieji Nepriklausomybės atkūrėjai. Atgimimo metu prie jų prisidėjo abejingesnis vidurys, kuris iš pokyčių tikėjosi greito susilyginimo su Vakarų komfortu - bet taip neįvykus, savo balsus vėl pradėjo atiduoti valdžiusiai komunistų partijai (vėliau LDDP).

Seimo rinkimų rezultatus 1992 metų pabaigoje, kai valdžion grįžo „buvusieji“, nulėmė žiemos vargai šaltuose butuose, sunkiai žingsniuojanti žemės reforma (sutikusi aštraus pasipriešinimo iš kolūkių vadovų pusės) ir sovietmečio pabaigai būdinga griūnanti ekonomika ir blogėjąs gyvenimo lygis. Prieš Seimo rinkimus svarbią rolę vaidino ir didžioji spaudos dalis, pati kilusi iš „buvusiųjų“ ir tada juos dar daugmaž remianti. Labai puikiai veikiąs LDDP propagandinis aparatas teigė, kad sąjūdiečiai tik moką kiršinti tautą ir griauti ekonomiką, todėl reikia valdžion susigrąžinti tą kompetetingąjį „buvusiųjų“ sluoksnį, kuris Lietuvos valdyme turėjęs daug patirties. Formaliai, „buvusiųjų“ grįžimą valdžion lėmė ir tai, kad 1992 metų vasarą nuo Landsbergio sąjūdiečių Seime atskilus vad. Tautos pažangos frakcija (apie 10 asmenų), kartu su socialdemokratais prisidėjo prie tuometinio premjero Gedimino Vagnoriaus nuvertimo. Neteke daugumos Seime, Landsbergio sąjūdiečiai tapo nugalėti ir Seimo bei Prezidento rinkimuose.

Valdžią perėmusi LDDP stebuklų nepadarė. Ekonomika griuvo, o žmonės skurdo ir toliau. Prieš rinkimus dešinieji sakydavo, kad „buvusieji“, vis dar užėmę aukštus postus gamyboje ir administracijoje, bandys legalizuoti „prisigrobtą“ valstybinį turtą ir savo naudai jo privatizuoti dar daugiau. Iš tiesų, netrukus spauda jau pradėjo kalbėti apie LDDP kaip „didžiojo kapitalo partiją“, nes lito įvedimo metu nebuvo bandoma „švarius“ pinigus atskirti nuo „nešvarių“. Eilinį žmogų skaudžiai palietė ir tai, kad LDDP nebandė kaip nors kompensuoti bankuose laikytas, bet per infliaciją nuvertėjusias santaupas. Pvz., dešiniųjų ekspremjeras Gediminas Vagnorius siūlė, kad santaupų kompensaciją būtų galima įvykdyti palengva, parduodant šiek tiek plataus ir kol kas neprivatizuoto valstybinio turto, tačiau LDDP šiam planui nepritarė. Tai iššaukė dešiniųjų – ir spaudos – priekaištą, kad „buvusieji“ net likusį valstybinį Lietuvos turtą nori išsidalinti savųjų tarpe. Šitą, atrodo, palengvino ir kai kurie kairiųjų daugu-

Nukelta į 5 psl.

BENDRUOMENĖS DARBŲ BARUOSE

Prisimename prelatą Petrą Butkų

Juozas Almis Jūragis

Štai jau prabėgo metai nuo prelato mirties... Buvo jis mūsų tarpe judrus, pilnas energijos, užsiėmęs kunigo pareigomis ir įvairiausiais darbais ir užduotimis lietuvybei. Mūsų tarpe jis reiškėsi visais savo talentais. Buvo žymus asmuo ir kaip kunigas, ir kaip žmogus. Religiniu patarnavimu, draugyste, paskatinimu, geru žodžiu pamoksluose, spaudoje ir per radiją ar asmeniškai jis yra palietęs teigiamai ne tik sydnėjiškių, bet ir daugelio kitų Australijoje gyvenančių lietuvių širdis.

Ar mes jį dar prisimename ir kaip prisimename?

Apie prelatą Butkų galima pasakyti tą patį, kas savo laiku buvo sakoma ir apie garsųjį poetą, tautinės lietuvių dvasios žadintoją Maironį – prelatą Joną Mačiulį. Apie Maironį buvo kalbama, kad jis mėgstąs artimų žmonių draugystę, poeziją, dainas ir muziką, kad jis esąs pasaulietiškas kunigas. Panašios dvasios ir panašaus tautinio nusiteikimo buvo ir kunigas Petras Butkus. Savo knygoje „Tautų šventovėse" apie save kunigas Butkus taip rašė: „...šviesus vyskupas Justinas Staugaitis siuntė mane vis platesnių polėkių darbams, tarsi duodamas galimybę išsilieti mano energijai, kuri lyg patvinusi pavasario upė pulsavo, veržėsi, netilpo krantuose. Ir tikrai buvo miela išsilieti kunigo darbų baruose, skardenant jaunystes balsą tarp nuoširdžių žemaičių moksleivių klasėse ir dainose, o ypač kurti jaunimo širdyse gyvą Kristaus idealų šventovę."

Seminarija jį paruošė būti Žemaitijos monių sielų vadovu ir sargu, bet Apvaizda išvedė jį į tremtį ir padarė tremtinių ir benamių išeivių kunigu. Su jais, su išeiviais, jis išgyveno fizinę ir dvasinę benamystę. Palietė jį komunistų persekiojimo gūdumas, vokiškojo kalėjimo vargas, stovyklinio tremtinių gyvenimo pilkumas ir vienišumas, ypatingai pajuntamas svetimame krašte. Tokie gyvenimo „universitetai" jį paruošė tremtinių sielovadai, išmokė geriausiai suprast tėvynę praradusių žmonių tautines, ekonomines ir moralines problemas.

Sydnėjuje, kol buvo jaunas ir pusamžis jo energija vis dar plaukė „lyg patvinusi pavasario upė, pulsavo, veržėsi, netilpo krantuose"... Kunigas Butkus tikrai nebuvo toks, kaip Putino romano „Altorių šešėly" aprašytasis Slavantų tėvelis – vien kunigo pareigose užsidaręs bažnytkaimio klebonas, beveik šventojo Arso klebono Jean Baptiste Marie Vianney dvasinis brolis. Butkus elgėsi ir veikė kaip kunigas, kuriam nesvetimi visi žmogiškojo gyvenimo ir reiškimosi keliai. Ir žmogiškosios silpnybės ir žmogiškosios dorybės pasireikšdavo jo būde. Vieni žmonės už tai jį dar labiau gerbė, o kiti pavydėjo ir praeidavo su piktdžiugiška šypsena. Bet vieni ir kiti jautė jo, kaip kunigo, visuomenėje daromą įtaką ir jai nusilenkdavo. Nieko nepasiekė tie, kurie skelbė, kad kunigas Butkus yra „unus inter pares" – kas reiškia „vienas tarp lygių". Tarpe tų save lygiaisiais skaitančių nebuvo kunigui Butkui lygaus.

Jis turėjo platų savitą žvilgsnį į Dievą ir žmogų. Suprato, kas tikėjime svarbūs ir esminiai, nekintantys dalykai ir kas mažesnės reikšmės, atėję iš senovės, senos tradicijos ženklai. Tuo žvilgsniu jis vertindavo ir savo parapijiečių dvasines būsenas ir gyvenimą. Jis valgė ir draugavo ir su karštais katalikais, ir su atvėsusiais, kad jie visai šalin nenueitų. Tai irgi buvo apaštalavimo darbas.

Kardinolas Clancy laidotuvinių pamaldų metu savo pamoksle aiškiai paliudija, kad prelatas Butkus mylėjo savo kunigystę ir buvo jai ištikimas, rūpestingai ir labai pareigingai ją vykdė.

Šalia tarnybos Dievui prelatas svarbiausiu savo gyvenimo uždaviniu laikė tautinių idealų iškėlimą ir dažną jų žmonėms priminimą. Tauta, tėvynė, pavergtieji broliai lietuviai, reikalas rūpintis Lietuvos laisvės iškovojimu, reikalas melstis už Lietuvą, kad vergija palengvėtų, kad laisvė būtų vėl atgauta – buvo dažnos jo pamokslų temos. Kurdamas žmonių širdyse gyvąją Kristaus idealų šventovę, jis teikė jai esminiai lietuviškus bruožus. Tautiškumo branginimas vedė jį į visuomeninį ir spaudos darbą, kuriame pasireiškė ypatingai šakotai.

Jis ilgėjosi žmonių draugystės. Noriai dalyvaudavo parapijiečių šeimos šventėse. Prie vaišių stalo mėgo pavadovauti dainai, mokėjo šmaikščiai pasakoti linksmas istorijas. Lietuvą jis mylėjo tikrai vaizgantiškai, rūpinosi lietuvybės išsilaikymu Australijoje. Jis vis ragino pamaldų lankytojus įskiepyti jaunajai kartai tikrai nuoširdžią meilę Lietuvai, jos kalbai, dainai, giesmei, lietuviškai maldai ir lietuviškoms tradicijoms, nes įsisavinęs visus tuos tautinės kultūros turtus, jaunimas liks lietuvybei gyvas.

Savo gyvenimo, savo pašaukimo programą kun. Petras Butkus išsakė interviu, duotame Antanui Laukaičiui kunigystės dvidešimties metų sukakties proga ir išspausdintame „Mūsų pastogės" 1958 m. Nr. 24.

„Man būtų be galo džiugu ir miela pajusti, kad aš, eidamas tuo pačiu tremties keliu, bei nešdamas savo kunigystės gyvenimo kryžių, galėčiau jus vesti dvasinio gyvenimo saulėtuoju keliu. Aš norėčiau būti visų jūsų draugu, patarėju ir kunigu, per kurio žmogiškas rankas Dievo malonė ir dangaus palaima nusileistų į jūsų širdis ir sielas."

Mirties metinėse atgaivinkime prisiminimus ir paminėkime prelatą Petrą Butkų, kaip žmogų, kuris norėjo būti ir visų mūsų draugas ir kaip kunigą, kuris stengėsi žmones vesti dvasios nuskaidrėjimo keliu, kuris ilgus metus buvo mūsų tarpininkas prie Dievo altoriaus ir kuris nesvyruodamas ir nesiskųsdamas „rovė kelmus" kietoje ir akmenuotoje Sydnėjaus lietuvių parapijos dirvoje.

Pagerbdami

A. † A. Prelato PETRO BUTKAUS

atminimą, jo mirties metinių proga „Mūsų pastogei" $20 aukoja

V. ir J. Zablockiai

Prel. P. Butkus audiencijoje pas Šventąjį Tėvą.

Vieni metai be prelato Petro Butkaus, MBE

Amžinos atminties mūsų džiaugsmo ir liūdesio dienų dvasinis palydovas prel. Petras skaudžios ligos iškamuotas paliko mus našlaičius 1993 m. balandžio 14 d. 7.35 val. ryto St. Joseph's ligoninėje, Auburne. Po atsisveikinimo velionies palaikai su karstu buvo pervežti palaidojimui į jo gimtuosius Nemakščius. Balandžio 17 d., sekmadienį, dalis sydnėjiškių susirinko maldai už prel. Petro vėlę St. Joachim's bažnyčioje, kur iš velionio lūpų skambėjo žodžiai kas sekmadienį daugiau kaip 30 metų. „Dainos" choras pagerbdamas prieš 40 metų jį pakrikštijusį su ašaromis akyse užgieda „Kaip obelis, mamyt, palinkus" – mėgstamiausią prel. Petro dainą. Prie altoriaus velionies portretas, rūpestingai papuoštas Jutos Šliterienės, žvelgia į mus...

Šv. mišias už a. † a. prelato vėlę laikė kun. Povilas Martūzas, pasakydamas prasmingą pamokslą, primindamas, ko neteko Sydnėjaus lietuvių bendruomenė. Pamaldose asistuoja mus adoptavęs buvęs Lidcombe parapijos klebonas Mons. John Meaney, australas kunigas, kuris visada meldėsi su mumis bažnyčioje per lietuviškas pamaldas. Nepamiršo jis mūsų ir šią dieną. Baigiantis mišioms suskamba liūdnas „Requiem" iš choristų lūpų. Chorui diriguoja Birutė Aleknaitė, vargonais palydi Justinas Ankus. Ačiū jiems ir choristams už giesmes šioje liūdnoje šventėje.

Po pamaldų 14.30 val. arti 200 mūsų tautiečių susirinko trumpai maldai ir susikaupimui į Lietuvių klubą. Čia testamento vykdytojų buvo suorganizuota kukli arbatėlė. Ją organizavo Onutė Kapočienė, talkininkaujant Valei Stanevičienei, Veronikai Petniūnienei, Janinai Kalgovienei, Paulinai Dabkienei, Danutei Ankienei, Jadvygai Burokienei, Nijolei Jurkšaitienei, Lilei Gaidžionienei, Idai Barilienei, Zitai ir Pranui Andriukaičiams, Aldonai Stasiūnaitienei, Reginai Šarkauskienei, Danutei Karpavičienei ir kitiems, kurių net vardai nežinomi – jiems visiems nuoširdus ačiū.

Vienas iš testamento vykdytojų Antanas Kramilius buvo paruošęs a. a. prel. P. Butkaus gyvenimo ir laidotuvių video rinkinį. Viename jų, JIS GYVENO TARPE MŪSŲ, perdavė velionies jaunystę ir fragmentus iš jo gyvenimo Sydnėjuje. Antrame rinkinyje-IŠĖJO PAS VIEŠPATĮ – laidotuvių vaizdai Nemakščiuose, Lietuvoje. Tai nebuvo Holywoodo kokybės filmai, bet sydnėjiškiai susidarė bendrą vaizdą, su kokia pagarba ir meile buvo pasitiktas mūsų kapelionas velionis Petras Lietuvoje. Video filmo pasižiūrėti atvyko Mons. John Meaney, broliukas Rafferty – Lewisham kolegijos viršininkas ir dar du to vienuolyno broliukai, kur velionis kun. Petras gyveno ir buvo kapelionu.

Po kun. Povilo maldų ir kartu sugiedotos „Marija, Marija" liūdnais veidais skirstėmės prie skubančių dienų mūsų gyvenime. Aš tikras, kad kiekvienas iš mūsų tyliai kartojo sau: BUVO DAUG PADARYTA KARTU SU TAVIMI, PETRAI! Ačiū tau, mielas ir brangus mūsų žemiškų dienų palydove ir drauge! AMŽINĄ ATILSĮ DUOK JAM VIEŠPATIE!..

Antanas Kramilius

PATIKSLINIMAS

Šakių ir Marijampolės ligoninėms padovanoti elektrokardiogramos aparatai gauti iš dr. Dudley Jacobs, iš Edgecliff'o, peržiūrėti ir patikrinti specialistų Sydnėjuje, išsiųsti paskutiniu konteineriu į Lietuvą. Esu dėkingas Sydnėjaus apylinkės valdybai apmokėjusiai serviso ir persiuntimo išlaidas. Šie aparatai yra gauti dėka Vytauto Deikaus, ne dr. B. Vingilio, kaip anksčiau buvo skelbta. Suinteresuotus atsiprašau.

Dr. Jacob yra žydų tautybės kilnus žmogus, kurio šaknys per Pietų Afriką, yra Lietuvoje. Jis padovanojo ir kitą vartotą Cardiotrace 2000 defribiliatorių, kuris naudojamas širdies masažui.

Dr. Dudley Jacobs ir jo sūnus Neil yra abu žymūs kardiologai, turį savo kabinetą Eastern Towers pastate Edgecliff. Jiems mūsų nuoširdus ačiū už paramą Lietuvai.

A. Kramilius
Labdaros organizatorius
Sydnėjuje

GRĮŽTU Į LIETUVĄ

Taip buvo pavadintas Australijos lietuvių koncertas, kurį žadama vežti į Dainų šventę Lietuvoje. Koncertas įvyko Melburne balandžio 10 dieną, jame dalyvavo dainininkai ir šokėjai vykstantieji į Lietuvą iš Adelaidės, Geelongo, Melburno ir Sydnėjaus, Ne visi, tiesa, programoje, girdėjau, nebus. Gaila, tačiau, kad Lietuvos programoje nenumatyta kito, berods išeivijoje sukurto šokio „Per girelę", kurį matėme Melburno koncerte. Mačiau jame „Sadutės", „Kepurinės", „Blezdingėlės" elementus ir manau, kad jis labai tinkamai solistų dainuojamas kūrinys su koncertu „Grįžtu į Lietuvą"? Suprantu šio koncerto turinyje jaunimo „Les Miserables" ir visų bendrą "Waltzing Matilda", bet ne „Ave Maria". Geriau tiktų kad ir, pavyzdžiui, išeivijos kompozitorės Gudauskienės kuris kūrinys. O iš viso, ar šiame koncerte yra reikalingas solo veikalas? Ponios Lipšienės talentą juk išgirstame puikioje, rodytus dainų „Brangiausios spalvos" ir „Lietuvos" žodžių autorius. Suprantama, kad „Les Miserables" dainos prasmė bus tinkamai paaiškinta, taip kaip ir "Waltzing Matilda" istorija, kartu su neaustralams nesuprantamais žodžiais, kaip "swagman", "billy", "jumbuck", "tuckerbag". Nuo skrybėlės intriguojančiai kabantys kamščiai, kurie, tikiuosi, iki Lietuvos gerokai apsitrins, irgi reikalaus paaiškinimo.

Australijos lietuvių choro koncerto „Grįžtu į Lietuvą" Melburne dalyviai.

Koncerto įžanginiame žodyje paminėta, kad atlikėjai nėra profesionalai, o mėgėjai, taigi ir vertinti juos reikia kaip tokius. Taip ir vertiname, suprasdami, kad mūsų saviveiklininkai įdeda į šį savo darbą meilę lietuviškai dainai ir šokiui, savo norą išsaugoti lietuviškas tradicijas, savo pastangas lietuviškumo liepsnelę išlaikyti mūsų visų širdyse. Jų atlyginimas - mūsų džiaugsmas jais. Jie verti didelio atlyginimo. Vertinant taip pat nereikia užmiršti, kad iki koncerto įvyko tiktai dvi bendros repeticijos. Suprantama taip pat, kad šis koncertas Melburne yra dar tiktai juodraštis galutiniam koncertui Lietuvoje ir šios pastabos yra taikomos tam, kad kiltų minčių šį juodraštį sėkmingai koreguojant.

Kai dainuosite apie Vilniuje žydinčias liepas, iškils Vilniaus bokštai pro penkiasdešimties metų rūką ir jūs būsite ten, į kur jus atvedė sunkus darbas ir kietas užsispyrimas. Čia, mes dar pasilikę Australijoje, žinosime, kad su jumis į Lietuvą grįžta mūsų mintys, mūsų jausmai. Su jumis į tėvynę grįžta įrodymas, kad likome lietuviais. Grįždami į Lietuvą nuvešite įmanomai pačią geriausią dovaną. Kad tam esate pajėgūs, įrodė jūsų koncertas Melburne.

Gabrielius Žemkalnis

grįžta pilnaja to žodžio prasme, nes ne vienas iš jaunųjų, gimusių už Lietuvos ribų, į Lietuvą vyksta pirmą kartą. Grįžta tačiau ir jie - grįžta į savo ištakas.

Kokią dovaną turėtume atvežti grįždami? Dovaną, kuri parodys, kad per 50 metų išlikome lietuviais ir išlikdami taip pat padarėme įnašą į lietuvišką kultūrą. Atvežame trijų kartų grupę. Jau pirmąja daina pristatome Australijos lietuvių B. Kiverio ir V. Kazoko kūrybą ir toliau programoje matome ir girdime kūrybą ir kitų Australijos lietuvių – D. Levickienės, I. Vakarytės, D. Antanaitienės, N. Zdanienės, B. Žalio, M. Kymanto. Trys iš keturių dirigentų yra jau čia užaugę. Vežame savo meilę dainai, išsaugotą ją išsivežus iš Lietuvos.

Taigi, atvyniokime tą dovaną, kurią taip išdidžiai vežame į Lietuvą.

Pirmuoju vyniojimo popieriumi išgirstame iš juostos, matyt kaip įvadą, nelietuviškos nuotaikos, jokios vertės neturinčią estradinę dainą, kuri dar ir atliekama prastai. Dar liūdniau, kad ši dovana pabaigta vynioti tuo pačiu popieriumi, ta pačia magnetofonu grojama dainele po to, kai visi atsistoję, gal ne vienas su ašaromis akyse, sugiedojome okupacijos laikų himną – „Lietuva brangi". Atvyniodami toliau iš karto atrandame perlą – „Man skamba toliuos", o paskui randame ir deimantų, ir šiaip gražių dalykų, ir keletą paprastų blizgučių. Svarbiausia, tačiau, jog didžiąją dalį dovanos galime vežti su pasididžiavimu.

Programoje paprastu blizgučiu pirmiausia laikau „O, ramunėle". Šią dainą visada mėgau, tiesa, kaip solistės dainą ir, gal būt, perdaug tikėjausi. Chorinis atlikimas manęs nesujaudino ir inscenizavimas neįtikino. Antrasis prastas blizgutis, tai „Tave aš pamačiau" – miesčioniška romantika tautiniuose rūbuose, Gilbert'o ir Sullivan'o piratiškuose atgarsiuose. Šių dviejų „veikalų" nenorėčiau matyti pasirodymuose Lietuvoje. Dėl „Ugnies šokio" manau, jaudintis neverta, nes jo Lietuvos programoje pakeistų „Tave aš pamačiau".

Didžioji dovana – mūsų jaunimas. Jaunimas ne tiktai šokantis, bet ir dainuojantis savo grupėje, o taip pat įeinantis ir į jungtinį Australijos chorą. Matau mūsų vilčių pasiteisinimą, matau ateitį. „Les Miserables" operetės (Lietuvoje tai vadinama muziklu) daina, kurią dainuoja į barikadas einantys jauni žmonės, yra tinkama jaunimui, tai yra jų daina. Daugiau parepetavus, esu tikras, kad dainos atlikime matysime ir žygiavimo judesį, kuris tautinius rūbus vaizduotėje dar daugiau pakeis jaunimo kasdienine apranga, o įsivaizduojamus (prie tautinių rūbų) dalgį ir grėblį pakeis ginklais. Tautinių šokių pilną išsiskleidimą, kaip paprastai, varžė ribotas scenos plotas. O kaip jie šoks Vilniuje! Vien „Malūno" pasižiūrėti bus verta važiuoti aplink pusę pasaulio. Gaila, kad nematėme Adelaidės šokėjų, kurie irgi veža į Lietuvą vieną paruoštą savo grupės šokį.

Arba gerai, arba nieko – ši pastaba liečia „Vasarą" (Terra Australis). Australijoje gyvenančio lietuvio žodžiai, Lietuvoje gyvenančio kompozitoriaus muzika, skirta Australijai. Į repertuarą daina parinkta tinkamai, tačiau atlikimas Melburne buvo dar tik pradinių repeticijų lygyje.

Visus jungiančią dainą „Žemėj Lietuvos ąžuolai žaliuos" tikėjausi, kad dainuos ir klausytojai. Gal Lietuvoje dirigentas atsisuks į klausytojus ir šioje dainoje sujungs iš visur į savo tėvynę sugrįžusius lietuvius su seserimis ir broliais ten gyvenančiais. Sujungs su Lietuvos žeme ir ten žaliuojančiais ąžuolais.

Puikus ir įdomus „Waltzing Matilda" armonikos solistas, iliustruojantis šios legendos veikėją "swagman" (perėjūnas? valkata?), mano akimis yra perdaug švarus. Vos ne sniego baltumo antklodė, lyg ir naujo kostiumo liemenė, blizgantys batai... Truputį susidėvėti nepakenktų.

Su malonumu klausiausi S. Lipšienę dainuojančią „Ave Maria". Žavėjausi jos balsu, atlikimu. O paskui klausiau savęs – kodėl F. Šuberto „Ave Maria"? Ką bendro turi šis nusotabus ir daugelio kartu su choru dainuojamoje M. Kymanto dainoje „Lietuva".

Neabejoju, kad pranešimų turinys Lietuvoje bus kitoks. Nereikės ten aiškinti lietuviškų dainų turinio, nereikės turbūt ir tiek daug poezijos. Neabejoju, kad bus pabrėžti Australijos lietuviai autoriai, kad sužinosime iki šiol dar nežinomus ir programoje nenukuriais ir buvo patys choristai. Ne vienam teko ir laiptus pastumdyti ir suolus panešioti, pianiną pasukinėti bei paskirtiems balsų tvarkdariams atskirus balsus prižiūrėti.

Pasaulio lietuvių dainų šventės klausimais

Štai ir priartėjome prie paskutinio pasiruošimo etapo ir atlikome visiems taip rūpėjusį bendrą Australijos lietuvių chorų ir šokių grupės koncertą.

Tai buvo didelis įvykis kiekvieno iš mūsų gyvenime. Susirinkę iš visur, kartu dainavome, šokome ir apjungėme programą, kurią žadame vežti į Lietuvą ir rodyti žiūrovams.

Pasiruošimui skyrėme septynias valandas, o koncertas praėjo kaip akimirka.

Suorganizuoti tokį koncertą būtų nepaprastai sunku be dalyvių susiklausymo ir daugybės pagalbininkų,

Žiūrovai mato, kas darosi scenoje, bet tur būt net neįsivaizduoja, kokie svarbūs yra užkulisiniai darbai.

Pasinaudodama proga noriu visiems visiems padėkoti ne tik už pastangas, paaukojus savo laiką ir pinigus atvykti į Melburną, bet ir už gražiai išmoktą repertuarą bei užkulisuose atliktą darbą.

Nukelta į 5 psl.

Melburno ir Geelongo chorų jungtinė repeticija Pasaulio lietuvių dainų šventei besiruošiant.

Adelaidės choristai pasiruošę vykti į Pasaulio lietuvių dainų šventę.

Atkelta iš 4 psl.

Kiekvienas suprantame, kad turime sergančių ir vyresnių choristų, bet scenoje aš tokių nemačiau: visų veidai švietė meile dainai ir muzikai. Dažnai prisimenu dainų šventes Lietuvoje – visiems pasiūdavo rūbus, visus suveždavo į generalines repeticijas ir šventes. Palyginu, ką matau Australijoje ir stebiuosi jūsų visų ištverme, pasiaukojimu, meile paliktai Lietuvai.

Belieka susikaupti, pašvarinti akordus ir įsijungti į pirmąją pasaulio lietuvių dainų šventę, kurioje savo dalyvavimu papuošime 20-ties užsienio lietuvių chorų gretas.

Gražina Pranauskienė

Nuotraukos P. Pranausko.

MARGINOME MARGUČIUS

Neteko sužinoti, kodėl margučių marginimo vakaras neįvyko pastaraisiais metais, bet buvo labai malonu sužinoti, kad Lietuvos studijų draugija Hobarto universitete šįmet tą vakarą vėl atgaivino.

Gal būt dėl to, kad pastaraisiais metais margučių nedažėme, o gal todėl, kad šįmet šis vakaras nebuvo pakankamai išgarsintas, dažytojų susirinko mažiau negu ankstyvesniais metais susirinkdavo, Bet vakarą praleidome labai maloniai ir įdomiai. Daug margučių buvo išmarginta taip gražiai, kad būtų galima į parodą išstatyti. Margintojai stengėsi vienas už kitą gražiau išmarginti, vieni vašku, kiti skutimu ar kitokiais būdais. Šis paprotys Hobarte buvo pradėtas prieš keletą metų ir lig šiol tęsiamas Algio Taškūno pastangomis su darbščių padėjėjų iš Lietuvos studijų draugijos pagelba. Algis parūpina patalpas Hobarto universiteto pastate ir reikmenis kiaušinių dažymui, net ir kiaušinių tiems, kurie savų neatsinešė. Ir šį vakarą kiaušinių buvo pakankamai. Algio pagelbininkės – Rožė Vaičiulevičiūtė, Regina Krutulytė, Audronė Beržanskaitė ir Amanda Banks maišė dažus, virino vašką ir patarė mažiau nusimanantiems, kaip iš kiaušinio padaryti gražuolį margutį.

Aleksandras Kantvilas prie klasės juodos lentos mokė būrelį naujų dažytojų, kokiais būdais margučiai buvo marginami Lietuvoje ir kokie tradiciniai ženklai buvo naudojami, kaip saulutės, sniegu olės, žvaigždutės ir kiti. Studentai su dideliu susidomėjimu sekė lentoje piešiamus pavyzdžius ir vėliau mėgino margučius panašiai išmarginti.

Malonu buvo susitikti ir susipažinti su tais, kurie pirmą kartą į šį pobūvį atvyko, pasikalbėti su tais, kurie buvo pažįstami iš ankstyvesnių laikų. Ypač buvo malonu susitikti su ponia Judy Lockard (srities derintoja daugiakultūriniams reikalams) su trimis dukromis. Jauniausia nuo kūdikio, vyresnės nuo mažų dienų nėra praleidusios nė vieno margučių dažymo vakaro. Mama ir dukros margučių dažymą vertina kaip labai rimtą meną ir išsiskirstant visos trys mergaitės su dideliu pasididžiavimu parodė krepšį dailiai numarginty margučių. Elzytė ir Nijolė, Rožės dukros, irgi margučių dažymu buvo rimtai užsiėmusios, tikriausiai po Velykų atostogų jos su pasididžiavimu rodys savo meną klasės draugėms ir mokytojams ir pasakos, kaip linksma ir malonu yra margučius marginti.

Gaila, kad tiek mažai bendruomenės narių atvyko į šį įdomų ir malonų pobūvį. Visi, kurie atvyko, praleidome labai malonų, linksmą vakarą. Žinoma, dauguma mūsų yra senesnio amžiaus, naktimis po miestą baladotis nenori, gal kiek ir prisibijo, bet tie, kurie atvyko tikrai nesigailėjo.

PRANEŠIMAS

1994 m. gegužės 15 d. Sydnėjaus lietuvių moterų socialinės globos draugija organizuoja popietę. Paruošti šią popietę padeda šaunus būrys jauniausių, jaunų ir vyresnių lietuvių bendruomenės narių, vadovaujamų Jutos Šliterienės. Jaunimas ruošia jumoristinę programą, kurioje dalyvaus net 16 asmenų.

Pasijuokus ir pasiklausius įdomios programos seks turtinga loterija. Visi svečiai bus pavaišinti kava ir pyragaičiais.

Įėjimas 5 doleriai.

SLMSG Draugija

* * *

Kaip įprasta didžiųjų švenčių metu, bendruomenės atstovas aplankė mūsų du senelius Kazį Degutį ir Stasį Liauboną, kurie neturi jokių artimųjų ir gyvena senelių namuose Kingstone. Jiems buvo įteikta po Velykinį pakietėlį, kur buvo ir dailiai išmargintų margučių.

* * *

Ponia Antanina Malinkevičienė sunkiai serga ir jau keturias savaites guli St. Johns ligoninėje Hobarte. Linkime jai greitai pasveikti. Tikimės pasimatyti Motinos dienos minėjime.

* * *

Kazys Paškevičius praleido keletą dienų St. Helens ligoninėje Hobarte, dabar gydosi namie. Jam linkime greitai pasveikti ir sustiprėti kelionei į Lietuvą, į kurią jau ruošėsi prieš susirgdamas.

Stepas Augustavičius

„Kodėl *taip atsitiko*?“

Atkelta iš 3 psl.

mos Seime pravesti įstatymai, pagal kuriuos buvusieji vadovai galėjo lengviau įsigyti stambių valstybinių įmonių ir pan. Bendrai, Lietuvos spauda nurodinėja, kad LDDP valdymo metu socialinis plyšys tarp naujų turtuolių (kurių tarpe yra nemažai „buvusių“ funkcionierių) ir paprastų žmonių vis labiau auga.

LDDP valdymo metu iškilo gana daug finansinių skandalų ministerijose, o spauda dažnai rašo, kad esama aiškių ryšių tarp valdžios vyrų ir nusikalstamų grupuočių, vadinamos mafijos. Nuostabą kėlė ir tai, kad, nežiūrint skandalų valdžios sluoksniuose, praktiškai niekas nebuvo nubaustas. Kairieji savo ruožtu atakavo kita kryptimi, teigdami, kad valdžioje esanti LDDP turinti taisyti sąjūdiečių padarytas klaidas. Šitą liniją pabrėžė gabūs LDDP publicistai ir jų mintį išreiškė, pvz., dabartinis Lietuvos ambasadorius Didžiojoje Britanijoje Raimundas Rajeckas, „Tiesoje“ rašęs, kad tiek ekonominių nusikaltimų, kiek buvo padaryta per nepilnus trejus metus (suprask: po Kovo 11 per dešiniųjų laikotarpį) nebuvo padaryta per visą bolševikmetį“. Tačiau dešiniųjų akimis tokie kaltinimai esą tiktai bandymas nukreipti dėmesį nuo fakto, kad LDDP valdo savųjų naudai: į svarbius postus skiriami ideologiškai patikimi buvusieji funkcionieriai, plečiasi skirtumas tarp turtuolių ir vargšų, auga korupcija valdžios sluoksniuose ir t. t. Taip pat kyla daug susirūpinimo, kad sunaudota jau apie 450 mil. dolerių paskolų iš užsienio, tačiau pagerėjimo nematyti. Spauda primena apie pikantiškas išlaidas prabangai, gausioms kelionėms į užsienį ir pan.

Pastaruoju metu dešinieji pradėjo kalbėti apie priešlaikinius rinkimus („kol dar nomenklatūra ir mafija neišgrobstė likusio valstybinio turto“) ir pabrėžti, kad Lietuvoje atsigauna sovietiniai įpročiai. Kartu suprantama, kad žmonėse yra daug politinės apatijos, nes kairysis sparnas energingai teigia, kad dešiniųjų kritika kairiesiems esanti valstybės griovimas ir socialinė destabilizacija, vadinasi, dešiniųjų kritika kairiesiems esanti „nemorali“. Dešinieji atsikerta, kad Lietuvoje įsigali valstybinio turto grobstymas, administracinis chaosas, beveik atvira korupcija valdžios sluoksniuose, savųjų protekcionizmas - o eilinio piliečio gyvenimas nuolat blogėja.

Pasak dr. Donielos, šiuo metu sunku nuspėti, ar priešlaikiniai Seimo rinkimai įvyks ir – kadangi abi pusės stiprins savo argumentus – sunku tiksliau nuspėti eventualių rinkimų rezultatus.

Inf.

Margučių popietė Geelonge

Geelongo choristai margučių popietėje buvo ne tik ruošėjai, bet ir visų darbų atlikėjai, virėjai ir t. t.

Liaudišką programą pradėjome lietuvių liaudies daina „Šių naktį“, solo dainavo Artūras Gružauskas. Po to žiūrovai girdėjo daug liaudyje mėgstamų dainų apie bernelio ir mergelės draugystę ir meilę.

Turėjome dvi mažas šokėjas, parodžiusias mums, kaip senovėje bobutės vyniodavo siūlus ir kokia mikli buvo jaunoji Barborytė.

Galiausiai neiškentę artistai nusileido į apačią ir kartu su žiūrovais audė abrūsus.

Programai pasibaigus, choristai stengėsi visus skaniai pavalgydinti ir palinksminti. Džiaugiamės chore turėdami gerus šeimininkus – Praną Vaičekauską, Liudą Bungardą; visų moterų, turinčių kulinarinių gabumų, čia neišminėsi, tik galiu pasakyti, kad valgio pritrūko ne svečiams, o pačioms šeimininkėms! Nesitikėjome tiek daug svečių sulaukti.

Na, o atvykę turėjo galimybę ne tik kojas pamiklinti, bet ir kartu padainuoti mėgstamas dainas, Mečiui Kymantui pritariant akordeonu. Vaikai kartu su suaugusiais ridinėjo kiaušinius, o sudaryta gražiausio margučio komisija ilgai negalėjo apsispręsti. Pagaliau gražiausi margučiai buvo išrinkti, pravesta turtinga loterija ir dar ilgai North Geelonge netilo daina.

Pajūraitė

Geelongo šeimininkės: Onutė Gvildienė, Nijolė Bratan, Irena Luscombe, Aldona Scano, Stasė Lipšienė. Nesimato Genės Valaitienės. Nuotrauka Irtos Valodkienės.

SPORTAS

Lakūnas nepamiršta sportininkų

Ne tik Sydnėjuje, bet ir Australijoje, net ir Lietuvoje, gerai yra žinomas mūsų iškilus bizinierius Kazimieras Butkus. Ne vieną kartą jis su savo dabar mirusia žmona, dosniai parėmė įvairias mūsų lietuviškąsias organizacijas, ypač skautus ir jaunimą. Dabar gi, savo žmonos atminimui, jis paskyrė didelę sumą pinigų ir remia Lietuvoje esančius našlaičius ir kitus paramos reikalingus asmenis.

Savo jaunystėje Kazimieras tarnavo Lietuvos aviacijoje, pradžioje Kaune, vėliau Šiauliuose, tuometiniais lėktuvais raižydamas Lietuvos gražiąją padangę, iki okupantų nebuvo atleistas iš tarnybos. Atvykęs į Australiją, kartu su žmona, labai sėkmingai pradėjo verstis prekyba gražiai įsikurdami Cabramatoje. Per visą savo gyvenimą jis nepamiršo lietuviškos bendruomenės, lietuviško gyvenimo. Rūpinosi okupuotos Lietuvos gyvenimu ir dosnia ranka padėjo mūsų organizacijoms, kurios auklėjo lietuviškai jaunimą ir kėlė Lietuvos reikalus.

Ir šiandien Kazimieras sielojasi visais lietuviškai reikalais. Perskaitęs spaudoje, kad Sydnėjaus didžiausia jaunimo organizacija - sporto klubas „Kovas" turi finansinių sunkumų, jis tuoj pat „Kovui" paaukojo 1,000 dolerių, skirdamas juos būsimai koviečių kelionei į sekančių metų Pasaulio lietuvių sporto žaidynes Lietuvoje.

„Kovo" valdyba ir visi koviečiai nuoširdžiai dėkoja Kazimierui Butkui už tokią didelę dovaną, kuri tikrai daug padės mūsų sportininkams, besiruošiantiems būsimai pasaulinei lietuvių sporto šventei.

Sydnėjuje ir kitur mes turime gana daug žinomų sporto veteranų, garbės narių, kurie anksčiau ir patys gynė šių klubų sportinį vardą, naudojosi visomis klubų privilegijomis. Tikrai būtų gražu, kad dabar, būdami jau veteranais ir, manau, finansiniai pajėgūs, jie atsimintų ir savo jaunystės dienas ir tuos mūsų lietuviškus sporto klubus, kurie suteikė jiems daug džiaugsmo. Būtų labai gražu, kad savo, jau didesne auka, jie paremtų šiuos klubus, kurie šiandien turi nemažai finansinių sunkumų. Dar gražiau būtų, kad rašydami savo testamentus, ką šiandien daro ne vien tik vyresnieji, jie įrašytų ten ir savo sporto klubų vardą. Tai bus gražiausias jų prisiminimas.

A. Laukaitis

SPORTO NAUJIENOS

✍ Kaip praneša mūsų iškilusis šachmatininkas iš Newcastle V. Liūga, ką tik pasibaigusiame šachmatų didmeistrių turnyre Berlyne, dalyvavo ir keli lietuviai šachmatininkai: Rozentalio rezultatas – 4.5 iš devynių partijų, jis užėmė 5 vietą, o Keinys su 4 taškais iš 9, atsidūrė 8 vietoje. Labai gerai ten pasirodė latvis Kengis, žaidęs ir Australijoj; surinkęs 6 taškus iš 9, jis tik puse taško atsiliko nuo turnyro nugalėtojo ukrainiečio Romanišino.

„MP" bendradarbis Antanas Laukaitis dail. Alfonso Užos akimis...

✍ Pasibaigus žiemos olimpinėms žaidynėms, ten pat Lillehammer prasidėjo ir Paraolimpinės (invalidų) žaidynės, kuriose dalyvavo ir du Lietuvos aklųjų sporto federacijos atstovai Sigita Kriaučiūnienė ir Saulius Leonavičius, atvykę su treneriu S. Sokolovu, Paraolimpinio komieteto prezidentu V. Kvietkausku, misijos vadovu V. Stankevičium ir Aklųjų sporto federacijos generaliniu sekretoriumi R. Venskutoniu. Valstybė buvo paskyrusi jiems pinigų išeiginėms uniformoms, kurias pasiuvo firma „Apranga". Per 15 minučių, kol jos buvo paliktos automobilyje, išmušus langą ir atidarius duris, uniformos buvo pavogtos. Sąžinės vagys ir čia neturi.

✍ „Lietuvos sportas" pirmame puslapyje įdėjo naujų Lietuvos garbės konsulų Australijoje J. Jonavičiaus ir V. Šliterio nuotraukas ir aprašymus, pažymint, kad abu yra Australijos lietuvių sporto veikėjai, klubų garbės nariai ir daug padedantieji mūsų sportininkams. Geros sėkmės naujame diplomatiniame darbe visiems trims mūsų garbės konsulams linki Australijos lietuviai sportininkai.

A. Karnišovo iškilimas Amerikoje

Lietuvos krepšinio rinktinės žaidėjas Artūras Karnišovas, jau trečius metus studijuojantis Amerikoje ir žaidžiantis studentų lygos „Siton Hall" komandoje, kuri žaidė tradiciniame Didžiųjų Rytų studentų konferencijos turnyre, jau antrus metus iš eilės buvo išrinktas geriausiu metų atletu. Tai buvo pirmasis krepšininkas per visą istoriją pripažintas iš eilės dvejis metus geriausiu atletu. Savo komandoje jis vidutiniškai pelno po 18 taškų kiekviename žaidime. Jis taip pat gerai mokosi universitete, nors atvykęs prieš pora metų į Ameriką, beveik visai nemokėjo angliškai. Jis buvo ir pirmasis Siton Hall komandos žaidėjęs per visą jos žaidimo istoriją pelnęs daugiau kaip 1000 taškų (iš viso 1397). Visoje Didžiųjų Rytų konferencijoje pirmavo baudų metime iš 179 įmesdamas 146. Šiais metais jis gaus biznio ekonomikos specialisto diplomą. Turi galimybę patekti į NBA išrenkamų žaidėjų sąrašą.

Paruošė A. Laukaitis

Dešimt metų be Česlovo Liutiko

Č. Liutikas

Sydnėjaus ir užsienio lietuviai, kurie domėjosi lietuviška knyga, pažinojo Česlovą Liutiką kaip atsidavusį Sydnėjaus lietuvių bibliotekos – skaityklos vedėją, pašventusį savo likusio gyvenimo metus lietuviškai knygai.

Gimęs 1903 m., mokėsi Telšių gimnazijoje, kur entuziastiškai reiškėsi moksleivių kuopelėse. Būdamas tik 18 metų jau mokė vietinės įgulos kareivius lietuvių kalbos, geografijos, drauge dirbdamas ir moksleivių laikraščio kolektyve.

Baigęs gimnaziją, 1924 m. įstojo į Kauno universitetą, buvo vienas iš studentų gamtininkų draugijos steigėjų. Vėliau dirbdamas Šiaulių „Aušros" muziejuje, lankė Dotnuvos žemės ūkio akademiją, o ją baigęs buvo paskirtas Radviliškio rajono agronomu.

1934 m. vedė gamtos mokslų daktarę aukštos kilmės Eleną Zubovaitę. 1937 m. ėmė ūkininkauti savo ūkyje Bubiuose, kuriuos visada labai švelniai prisimindavo savo pasikalbėjimuose kaip laimingus laikus. Be savo tiesioginio darbo ūkyje, gyvai reiškėsi ir vadovavo kelioms organizacijoms.

Neramiais 1940 m. buvo paskirtas Šiaulių apskrities pirmininku, o vėliau Mokslų akademijos kultūros paminklų apsaugos viršininku. 1942 m. grįžo į mylimus Bubius, kur ūkininkavo, vadovavo lentpjūvei ir dirbo keliose organizacijose.

1944 m. karo audros nublokštas į vakarus, Austrijoje, daugiau kaip dvejis metus atstovavo lietuvius Baltų komitete prie UNROS ir IRO, o taip pat dirbo Raudonojo kryžiaus įgaliotiniu.

Prasidėjus emigracijai 1951 m. Liutikų šeima atvyko į Naująją Zelandiją, kur vėl Česlovas griebėsi lietuviško darbo: suorganizavo Aucklando lietuvių bendruomenės skyrių, savaitgalio mokyklą, kurioje 11 metų mokytojavo. Šešeris metus buvo Naujosios Zelandijos krašto valdybos pirmininku, Pavergtų tautų įgaliotiniu.

1973 m. persikėlė į Sydnėjų iš naujo pasinerdamas į lietuvių bendruomenės veiklą: mokytojavo savaitgalio mokykloje, rėmė sporto klubą, ALB krašto Tarybos narių, dirbo revizijos komisijose. Tačiau didžiausias Č. Liutiko darbas – perorganizavimas Sydnėjaus lietuvių bibliotekos. Šiame darbe jis parodė savo sugebėjimą orgaizuoti, administruoti ir vadovauti: iš poros šimtų pakrikų knygų savo kietu užsispyrimu ir pasišventimu jis per pusę metų pagrindinai pertvarkė biblioteką, suorganizavo grupę nuolatinių talkininkų, pats rašė laiškus į lietuviškų knygų leidyklas, prašydamas knygų, užsakinėjo plokšteles, suvenyrus, ženklus, ragino knygų mylėtojus remti, lankyti biblioteką, skaityklai užprenumeravo 22 laikraščius; neskaičiuodamas darbo valandų, o kartais pervargęs, čia pat bibliotekoje pora valandų pailsėjęs, dirbdavo toliau. Ir tik per jo pastangas iš poros lentynų knygų per trumpą laiką išaugo tvarkingai administruojama gausi biblioteka, Sydnėjaus lietuvių pasididžiavimas. Prie bibliotekos įsteigtas kuklus muziejus, kur sudėtos kai kurios šimtmetinės retenybės.

Giliame skausme pergyvenęs žmonos iškeliavimą į Anapilį 1977 m., Česlovas Liutikas lyg ieškodamas užsimiršimo dar daugiau pasinėrė į mėgstamą darbą.

Beveik neįmanoma būtų išvardinti Česlovo eitų pareigų jo gyvenime Lietuvoje ir išeivijoje, nes tų pareigų buvo keliasdešimt įvairiose srityse.

Tai buvo lietuvis patriotas tikrąja žodžio prasme, kultūros puoselėtojas, pedagogas, kuris visą savo darbingą gyvenimą, iki paskutinio atodūsio, ėjo, dirbo ir kitus ragino dirbti savojo krašto labui, kad visų mūsų darbai priartintų Lietuvai gerbūvį, prarastą laisvę ir užbaigtų priverstinį krašto palikimą. Tai buvo retai kilni asmenybė, parodžiusi pavyzdį mums visiems.

Lietuvių klubo valdyba, įvertindama Česlovo Liutiko ilgametį darbą ir Jo pasišventimą klubo bibliotekai, iškilmingai ją pavadino jo vardu.

Laikas greitai bėga. Jau praėjo dešimt metų nuo šio garbingo, tauraus tautiečio mirties, bet jo darbai paliko gilius pėdsakus. Jo buvę bendradarbiai ir kiti tautiečiai visada prisimins Česlovą Liutiką, dirbusį su meile savo tautai ir Tėvynei Lietuvai.

Ilsėkis ramybėje.

B.S.

A. † A. POVILUI NAGULEVIČIUI

tragiškai mirus, jo motiną Birutę Nagulevičienę, močiutę Ceciliją Protienę, dėdę Protą su šeima nuoširdžiai užjaučiame ir drauge liūdime.

Nijolė ir Irvis Venclovai
Jadvyga Venclovienė
Marytė ir Antanas Švedai

A. † A. POVILUI NAGULEVIČIUI

mirus jo motinai Birutei, močiutei Cecilijai Protienei, dėdei Kęstui Protui su šeima nuoširdžią užuojautą reiškia

Bronė ir Stepas Jarembauskai

MŪSŲ MIRUSIEJI

ATSISVEIKINOME SU MARYTE RADINIENE

Balandžio 6 d. gausus šeimos ir draugų būrys amžinam poilsiui palydėjome Marytę Radinienę. Palaidota Rookwood'o kapinėse lietuvių skyriuje.

Velionė gimė 1927 m. spalio 23 dieną Klaipėdoje gausioje Jablonskių šeimoje, trys broliai ir trys seserys. Pirmąsias savo jaunystės dienas Marytė praleido Mažojoje Lietuvoje. Raudonajam siaubui artėjant is rytų, Jablonskių šeima pasitraukė į vakarus. Vokietijoje mirė šeimos motina.

1948 metais penki iš Jablonskių šeimos atvyko į Australiją, o vyriausias brolis Liudas išemigravo į Venecuelą. Nuo atvykimo dienos Jablonskių šeima gyveno Sydnėjuje.

Darbo sutartį baigusi Marytė ištekėjo už Jono Radino. Užaugino dukterį Virginiją, kuri buvo rimta varžovė į pasaulio gražuoles (Miss World) – 1973 metų varžybose Londone atstovavo Australiją.

Velionė Marytė savo linksmu būdu subūrė aplink save didelį skaičių draugų ir bičiulių. Visiems buvo išimtinai draugiška ir tolerantiška, ar tai darbe ar kaiminystėje. Į amžinybės vietą palydėti atėjo kaimynai, buvę bendradarbiai ir visi, kas tik arčiau velionę pažinojo.

Palydėti atėjo daug jaunimo, tai dukters ir anūkių draugai ir draugės. Baltom gėlėm išpuoštoje bažnyčioje Lidcombe kun. Povilas Martūzas atlaikė gedulingas mišias. Angelišku balsu „Ave Marija", „Panis Angelicus" ir „Amazing Grace" giedojo dukters Virginijos draugė Val Beatridge. Skaitinius skaitė velionės žentas ir anūkė Simona. Kapuose, giedant „Marija, Marija", atsisveikinimo

Marija Radinienė

ženkle buvo paleisti balti karveliai. Draugų vardu atsisveikino Martina Reisgienė. Po laidotuvių didelis skaičius dalyvių susirinko į velionės namus, paskutiniam atsisveikinimui.

Velionė buvo jautri lietuvybei ir ją visur rėmė, tačiau paskutinius keleris metus, pablogėjus sveikatai, rečiau ją tematėme savo tarpe.

Liūdesy paliko vyras Jonas, duktė Virginija, žentas John Krom – Qanto kapitonas. anūkės Simona ir Tanya, seserys Janė ir Magiliona, broliai Adolfas, Anicetas ir Liudas (Venecueloje) su šeimomis. Liūdėti liko didelis skaičius draugų ir bičiulių.

Ilsėkis ramybėje, toli nuo savo gimtų namų.

M. Reisgienė

A. † A. Povilas NAGULEVIČIUS

Kai miršta senas žmogus – mes liūdime, nes prarandame artimą, mylimą žmogų, bet ši netektis bent dalinai pateisinama – mirė „išgyvenęs savo metus". Visai kitaip esame paliečiami mirties, kai miršta jaunas žmogus, kurio visas gyvenimas tik prasidėjęs... Už tai, kai balandžio 17 d. mirė, vos kelias dienas pasirgęs, a. a. Povilas Nagulevičius, 22 metų jaunuolis, sunku buvo patikėti šia skaudžia, netikėta žinia.

Likimas Nagulevičių šeimos nepagailėjo. Šeimos galva Edvardas, mirė 1976 m., vos šešeris metus po vedybų. 1983 m. mirė Povilo dvynukė sesuo Kristina. O dabar po vienuolikos metų mirė ir jaunasis Povilas...

Povilas buvo gimęs 1971 m. lapkričio 11 d. Melburne. Tėvui mirus, šeima persikėlė į Sydnėjų, kur jis mokėsi gimnazijoje Kogarah priemiestyje. Lankė lietuvių savaitgalio mokyklą, vėliau lituanistinius kursus, dalyvavo skautuose, tautinių šokių grupėje, laisvalaikiu žaidė bilijardą lietuvių klube... Tikėjosi visi – užaugs šaunus lietuvis, „tėvelių uždavėlis". Dievas jam skyrė kitą lemtį!..

Palaidotas Povilas Sydnėjaus Rookwoodo kapinių lietuvių sekcijoje balandžio 21 d. Už mirusio vėlę mišias atlaikė

Povilas Nagulevičius

ir į kapines palydėjo Sydnėjaus lietuvių kapelionas kun. P. Martūzas, būrys giminių ir šeimos draugų. Giliame liūdesyje liko motina Birutė Protaitė – Nagulevičienė, močiutė Cecilija Protienė ir visa Protų – Nagulevičių giminė.

Ilsėkis ramybėje!

B. Ž.

Buvusiam „Sūkurio" tautinių šokių grupės nariui

A. † A. POVILUI NAGULEVIČIUI

mirus, jo motinai Birutei ir šeimai nuoširdžią užuojautą reiškia

„Sūkurio" šokėjai

A. † A. Marijai Radinienei

mirus, jos mylimą vyrą Joną, dukrą Virginiją su anūkėm, seseris Janiną, Magilioną bei brolius Liudą, Adolfą ir Anicetą su šeimomis nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime.

Sophia Šaparas
Carmen Jones

Mylimam sūnui

A. † A. Povilui Nagulevičiui

paskubėjus iškeliauti į tolimesnį gyvenimą, jo motiną Birutę ir visus artimuosius nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime.

Tegul Dievo prieglobstyje būna jam ramybė!

Jolita, Arūnas, Vilija
Dalia ir Algimantas Burneikiai,
Ona Grosienė

A. † A. Povilui Nagulevičiui

mirus, jo Mamytei Birutei, Močiutei Cecilijai Protienei, giminėms ir artimiesiems reiškiame nuoširdžią užuojautą ir kartu liūdime.

Elena ir Izidorius Jonaičiai

A. † A. Povilui Nagulevičiui

mirus, jo motinai Birutei, senelei Cecilijai Protienei ir dėdei Kęstučiui Protui ir artimiesiems nuoširdžią užuojautą reiškia ir drauge liūdi

Danutė ir Jurgis Karpavičiai

Savo gyvenimo pavasaryje mirus

A. † A. POVILUI NAGULEVIČIUI

jo motinai Birutei, senelei Cecilijai Protienei ir artimiesiems nuoširdžią užuojautą reiškia ir drauge liūdi

Aleksandra ir Zenonas Storpirščiai

A. † A. POVILUI NAGULEVIČIUI

į amžinybę iškeliavus, jo motinai, Birutei Nagulevičienei ir klubo nariams Cecilijai Protienei ir Kęstučiui Protui nuoširdžią užuojautą reiškia

Sydnėjaus lietuvių klubo valdyba

A. † A. Povilui Nagulevičiui

mirus, jo motinai Birutei Nagulevičienei, senelei Cecilijai Protienei ir visai Protų šeimai reiškiame gilią užuojautą.

P. Daukienė
R. Daukus ir šeima
Pullinen šeima

Mūsų gerbiamai klubo narei ir aktyviai Bendruomenės pirmininkei Jūratei Grigonytei,

tragiškai žuvus jos sesutei Nemirai Grigonytei - Waltou,

reiškiame gilią užuojautą liūdesio valandoje.

Canberros Lietuvių klubo valdyba ir nariai

Informacija

Rūbai, mados margo svieto!

Rudenėjant, Lietuvių klube atgijo parengimai. „Mellior" firma ruošia Madų Paradą
gegužės 22 d., sekmadienį, 2 val. p. p.
Lietuvių klube Bankstown.

Firmos savininkai Alma Kavaliauskaitė – Rountree ir David Rountree pristatys ir parodys žiemos ir ateinančio pavasario moterų rūbų madas. Matysite naujo sezono medžiagas.
Drabužių dydis nuo mažiausio iki didžiausio.
Parado modeliuotojos – lietuvaitės. Atsilankiusieji bus pavaišinti uždandžiais ir kava. Veiks baras.
Popietės pelnas skiriamas „Mūsų pastogei".
Maloniai kviečiame atsilankyti į šaunią madų popietę.
Bilietų kaina $ 10.
Bilietus galima įsigyti iš anksto klube.

Lietuvių klubas

PRANEŠIMAS

Hobarto apylinkėj Motinos Dieną švęsime gegužės mėn. 7 dieną 4 val. po pietų Bonifaco ir Hildegard Šikšnių name 43 Easton Ave. Moonah West.

Visas mamytes ir seneles kviečiame apsilankyti. Mes norime tą dieną pareikšti jums visoms mūsų pagarbą, meilę ir padėką už viską – jūsų vargą mus auginant, Jūsų meilę ir rūpestį.

Kviečiame taip pat visus tėvelius, dukras ir sūnus, visus anūkus ir anūkėles atvykti į šią šventę, pabūti su mūsų mamytėmis, pabendrauti kartu ir pasilinksminti. Būsite pavaišinti užkandžiais, kava ir vyno taurele.

Hobarto apylinkės valdyba

PRANEŠIMAS
Sydnėjaus ramovėnams

Gegužės 8 dieną, sekmadienį, 1 val. 30 min. popiet Lietuvių namuose Bankstown'e Mažojoje salėje yra šaukiamas Lietuvių karo veteranų sąjungos „RAMOVĖ" visuotinas Skyriaus narių metinis susirinkimas. Nesusirinkus kvorumui, po pusvalandžio, t. y., 2 val. popiet ten pat susirinkimas bus pradėtas ir skaitysis teisėtu, nežiūrint dalyvaujančių narių skaičiaus.

Bus renkama nauja Skyriaus valdyba ir revizijos komisija.

Susirinkimo darbotvarkės programa bus patiekta susirinkime.

Maloniai prašome nevėluoti. Jus kviečia

Sydnėjaus skyriaus valdyba

AUKOS „MŪSŲ PASTOGEI"

1.	B. Sumila	ACT	$ 5
2.	A. O. Gvildys	Vic.	$ 5
3.	A. Vailionis	Q'ld.	$ 5
4.	J. Valtas	Q'ld.	$ 5
5.	R. Česna	Vic.	$10
6.	Mrs.R. Špokas	NSW	$10
7.	A. Bartkus	NSW	$10
8.	S. Šaparienė	NSW	$ 5
9.	D. Martin	NSW	$ 5
10.	J. Karpavičius	NSW	$10
11.	Mrs. E. Žukauskas	W. A.	$!5
12.	J.Radinas	NSW	$15
13.	A. Papšys	NSW	$ 5

Dėkojame už aukas! ***Red.***

SVARBU MELBURNO PENSININKAMS

Š. m. gegužės 10 d. bus švenčiamas Lietuvių pensininkų sąjungos dešimtmetis. Kviečiame visus norinčius dalyvauti užsirašyti iki gegužės 1 dienos. Svarbu žinoti dalyvaujančių skaičių parūpinant maistą.

Užsirašyti pas Melburno Lietuvių pensininkų sąjungos valdybos nares:
p. Jablonskienę, tel. 818 7145
p. Sparvelienę, tel. 429 3629

Valdyba

AUKOS AUSTRALIJOS LIETUVIŲ FONDUI

20 dol. J. Šniras (520), a. † a. Albertui Bladzevičiui vietoj gėlių.

20 dol. J. Jasiulaitis (1040), a. † a. Juozo Stučio atminimui.

Ačiū už aukas.

Sveikiname naujus Fondo narius: Vincą Lazauską, Zigmą Augaitį, A. P. Taškūną ir Tasmanian Lithuanian Studies Society.

Vincas Ališauskas
AL Fondo iždininkas

PARDUODA

Parduodu W „Beetle" automobilį.
Registracija iki 1995 m.
Tel. (02) 876 4446.

Asmenys pažinę a. a. Stasį CHMELIAUSKĄ prašomi susisiekti su Dr. P. Reklaičiu
Krauzweg 3
35096 WEIMAR – LAHN
Deutschland

Prašome nepamiršti užsimokėti „Mūsų Pastogės" prenumeratą.

SYDNĖJAUS LIETUVIŲ NAMUOSE

16 - 18 EAST TERRACE, BANKSTOWN. tel 708 1414

ĮSIDĖMĖTINOS DATOS LIETUVIŲ KLUBE

Gegužės 22 d. vyks **Madų paradas.**

Bus modeliuojami *„Mellior"* firmos (savininkai – Alma Kavaliauskaitė – Rountree ir David Rountree) drabužiai.

Rugpjūčio 20 – 21 d. d. vyks ***kultūrinis savaitgalis – Mugė.***
Spalio 1 d. ruošiamas ***Klubo metinis balius.***

KLUBO VALGYKLA VEIKIA

Ketvirtadieniais, penktadieniais ir šeštadieniais
nuo 6 iki 9 val. popiet
Sekmadieniais nuo 1 iki 8 val. popiet

SMORGASBOARD

Trečiadieniais nuo 6 iki 8 val. popiet
Šeštadieniais nuo 1 iki 3 val. popiet

SKELBKITĖS „MŪSŲ PASTOGĖJE" - VISI ŽINOS!

REMKITE AUSTRALIJOS LIETUVIŲ FONDĄ,

nes jo tikslas yra: skatinti, remti ir puoselėti lietuvių tautinę kultūrą, mokslą, švietimą, meną ir kitas lietuvių kultūrines apraiškas.

Fondą stiprinsime ir jį ugdysime, jei įvairiomis progomis jam aukosime, stosime jo nariais ir nepamiršime jo surašydami testamentus. Testamentuose reikia įrašyti tiksliai angliškąjį Fondo pavadinimą ir adresą:

AUSTRALIAN LITHUANIAN FOUNDATION INC.
44 - 50 Errol Street, North Melbourne, Vic. 3051
Visą korespondenciją ir aukas prašome siųsti adresu:
P. O. Box 11, North Melbourne, Vic. 3051

Australijos Lietuvių Fondo Valdyba

PIKO SEZONO IŠSKIRTINĖS KELIONĖS

į VILNIŲ per VIENĄ

kainos tik nuo $ 2199

Sustojimas *Vienoje* – 2 naktys (nuo $ 193 asmeniui dviviečiame kambaryje), įskaitant pusryčius ir pusės dienos ekskursiją po miestą.

Taip pat gaunami papiginti kelionių bilietai skrendant VOKIEČIŲ ORO LINIJA *LUFTHANSA*, LENKŲ ORO LINIJA *LOT*, SKANDINAVŲ ORO LINIJA ir t. t.

Mes taip pat siūlome specialias oro kelionių kainas į *JAV / Kanadą / aplink pasaulį / po Australiją* ir t. t.

Oro kelionių kainos priklauso nuo pareikalavimo ir sezonų.

GATEWAY TRAVEL PTY. LTD.

48 The Boulevarde, Strathfield – 2135
Tel. (02) 745 3333. Fax (02) 745 3237
Lic. 2 TA 000 888 ACN 001 344 323
BALTIJOS KELIONIŲ EKSPERTAI

Mūsų Pastogė

AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY

Published by the Lithuanian Community Publishing Society Ltd.
Leidėjas Lietuvių Bendruomenės Spaudos Sąjunga
Leidėjo, administracijos ir redakcijos adresas: P. O. Box 550 Bankstown N. S. W. 2200
Redaktorius Bronius Žalys. ❋❋❋ Redakcijos ir administracijos telefonas (02) 790 3233
Redakcija rašinius taiso ir skelbia savo nuožiūra. Rankraščiai negrąžinami ir nesaugomi.
Už skelbimų turinį redakcija neatsako.
Prenumerata metams $ 35 Užsienyje paprastu paštu $ 50 N. Zelandijoje oro paštu $ 65
Užsienyje oro paštu $ 90